

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 6Sf/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100636
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:0923100636.1

Uznesenie

Správny v Košiciach v právnej veci žalobcu: SILTRANS SVS s.r.o., so sídlom Bertotovce 144, 082 35 Bertotovce, IČO: 47 728 442, právne zastúpený advokátom: JUDr. Martin Kirňak, so sídlom Vajanského 43, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102521721/2023 zo 06.10.2023, o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou doručenu 30.11.2023 Správnemu súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102521721/2023 zo 06.10.2023, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 101585748/2023 z 22.06.2023, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 6 000,44 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2021.

2. Dňa 07.12.2023 doručil žalobca správemu súdu návrh, ktorým sa domáhal priznania jeho žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovaného odkladného účinku. Podľa žalobcu výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného, hrozí žalobcovi závažná ujma spočívajúca v exekúcii vyrubeného rozdielu dane z pridanej hodnoty, keďže podanie správnej žaloby nemá samo osebe odkladný účinok na vykonateľnosť daňového rozhodnutia. Žalobca poukázal na to, že Daňový úrad Prešov (ďalej len „správca dane“) vykonával daňovú kontrolu u žalobcu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia 9/2020, 6/2021, 7/2021 a 8/2021. Správca dane vydal 4 rozhodnutia, ktorými žalobcovi vyrubil rozdiel dane v celkovej výške 25 003,22 Eur a keďže výška základného imania žalobcu je podľa výpisu z obchodného registra 14 000,- Eur a podľa riadnej účtovnej závierky žalobcu zostavenej k 31.10.2023 za obdobie od 1/2023 do 10/2023 je výsledok jeho hospodárenia po zdanení vo výške 161 043,- Eur a súčasne keďže žalobca má záväzky vo výške 235 622,- Eur, uvedené podľa žalobcu indikuje, že okamžitým výkonom žalobou napadnutého rozhodnutia by žalobcovi hrozila závažná ujma. Bez odloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, by bol narušený chod spoločnosti žalobcu a žalobca by sa dostal do platobnej neschopnosti, kedy by nebol schopný uhrádzať všetky svoje splatné dlhy a záväzky. Žalobca musí okrem vyrubeného rozdielu dane zabezpečiť úhradu svojich splatných záväzkov, aby mohol vykonávať podnikateľskú činnosť a práve vyrubením rozdielu dane je negatívne zasiahnutá majetková sféra žalobcu. Žalobca má za to, že v zmysle zákona nie je povinný preukazovať, že ujma výkonom napadnutého rozhodnutia bezprostredne nastane, avšak vyžaduje sa preukázanie, že určitá hrozba závažnej ujmy existuje. V danom prípade má za to, že hrozba závažnej ujmy nielen existuje, ale ak nebude odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, výkonom rozhodnutia ujma reálne aj nastane. Podľa žalobcu existuje aj dôvodná obava, že po začatí daňového exekučného konania a eventuálnom aj čiastočnom vymožení daňovej pohľadávky, by správcovi dane v prípade úspechu žalobcu v súdnom konaní odpadol exekučný titul, ktorým je právoplatné a vykonateľné daňové

rozhodnutie. Vychádzajúc zo základnej zásady daňového exekučného konania, podľa ktorej navrátenie do predošlého stavu nie je možné, by žalobca musel žalovať správcu dane o náhradu škody a ušlého zisku. Na podporu svojich tvrdení poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20 S/97/2009-50 zo 07.12.2010 ako aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20 S 62/2013 z 15.08.2013. Žalobca spolu s návrhom doručil súdu účtovnú závierku zostavenú k 31.10.2023.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení, ktoré bolo doručené správne mu súdu 07.03.2024 uviedol, že s priznaním odkladného účinku správnej žalobe nesúhlasí.

4. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) „Podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.“

5. Podľa § 185 písm. a) SSP „Správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok (a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.“

6. Podľa § 186 ods. 1 SSP „Nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.“

7. Podľa § 188 SSP „Ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.“

8. V prvom rade je nevyhnutné poznamenať, že účelom priznania odkladného účinku správnej žalobe, ktorou sa žalobca domáha súdneho prieskumu rozhodnutia orgánu verejnej správy, je poskytnúť ochranu tomu, voči komu toto rozhodnutie orgánu verejnej správy smeruje (žalobca), avšak priznanie odkladného účinku správnej žalobe je rozhodnutím výnimočným, pretože jeho následkom je prelomenie právnych účinkov právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy a je tak zabezpečovacím procesným prostriedkom. Jedná sa teda o mimoriadny inštitút, ktorý má ešte vo fáze pred uskutočnením súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy zabrániť stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v priamej príčinnej súvislosti s jeho inými právnymi následkami hrozila závažná ujma, značná hospodárska, či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok.

9. Existenciu, resp. hrozbu nastolenia uvedených negatívnych dôsledkov, ktoré by mohli pre žalobcu reálne nastať v dôsledku okamžitého výkonu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorého prieskumu sa žalobca domáha, je v konaní o návrhu na vydanie tohto mimoriadneho procesného inštitútu povinný nie len tvrdiť, ale predovšetkým predloženými konkrétnymi dôkazmi aj osvedčiť predkladateľ tohto návrhu, t.j. dôkazné bremeno nesie žalobca. Pre vyhovie návrhu je však v tomto smere nepostačujúce len nepodložené tvrdenie o hrozbe závažnej ujmy, značnej škody, či inom vážnom nenapraviteľnom následku pre žalobcu, ale táto hrozba musí vyplývať z konkrétnych tvrdení žalobcu, osvedčených ním predloženými konkrétnymi dôkazmi, ktoré by správny súd mohol na tento účel vykonať a vyhodnotiť.

10. V uvedených súvislostiach je nevyhnutné mať taktiež na zreteli, že správny súd pri rozhodovaní vo veci priznania odkladného účinku správnej žalobe nepreskúmava zákonnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, ale posudzuje výhradne účinky výkonu takéhoto rozhodnutia na status žalobcu, ktorý sa jeho vydania domáha. Preto sa správny súd pri tomto rozhodovaní musí obmedziť iba na dôvody súvisiace s možnými účinkami žalobou napadnutého rozhodnutia na žalobcu, bez toho aby prejudikoval rozhodnutie vo veci samej. Súčasne správny súd môže buď iba správnej žalobe odkladný účinok priznať alebo takýto návrh zamietnuť, avšak nie je oprávneným autoritatívne nahradiť svojim rozhodnutím rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré oprávnenie správny súd nemá ani pri rozhodovaní vo veci samej.

11. V danom prípade žalobca navrhol priznať správnej žalobe odkladný účinok podľa cit. § 185 písm. a) SSP, ktoré predikuje (predpokladá) na vyhoviecie takémuto návrhu štyri kumulatívne podmienky a to dve procesného charakteru [t.j. vyžaduje sa podanie návrhu na priznanie odkladného účinku žalobcom a prebiehajúce konanie o správnej žalobe] a dve podmienky sú hmotnoprávneho charakteru [t.j. existencia hrozby závažnej ujmy alebo značnej hospodárskej škody alebo finančnej škody alebo závažnej ujmy na životnom prostredí alebo iného vážneho nenapraviteľného následku a absencia rozporu odkladného účinku s verejným záujmom]. Vzhľadom na kumulatívny charakter týchto zákonných podmienok, tak nesplnenie ktorejkoľvek z nich vedie (bez nutnosti zaoberať sa v takom prípade ešte splnením ostatných) k nemožnosti vyhoviecie návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku žalobe.

12. Po oboznámení sa so správnou žalobou žalobcu, ktorej dôvody je nutné vnímať v jednotnom kontexte aj s jeho návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd ustálil, že žalobca v tomto prípade nepochybne splnil dve vyššie zmienené zákonné procesné podmienky. Správny súd pristúpil k preskúmaniu splnenia aj hmotnoprávných podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

13. V danom konkrétnom prípade je predmetom konania o správnej žalobe preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie správcu dane o vyrubení žalobcovi rozdielu dane vo výške 6 000,44 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2021. Žalobca svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodňuje tým, že existuje určitá hrozba závažnej ujmy, ktorá by mu neodkladným výkonom tohto rozhodnutia mohla hroziť, ktorá ujma z pohľadu žalobcu by mohla spočívať v tom, žeby bol narušený chod jeho spoločnosti a dostal by sa do platobnej neschopnosti uhrádzať svoje splatné záväzky a to s poukazom na kópiu jeho účtovnej závierky zostavenej k 31.10.2023. Žalobca však podrobnejšie nešpecifikoval splácanie akých a v akej sume jeho záväzkov by mohlo byť ohrozené; nekonkretizoval akým spôsobom by mal byť narušený chod jeho spoločnosti ani číselne nezrejmil príčinnú súvislosť medzi bezodkladným výkonom rozhodnutia žalovaného a jeho prípadnou platobnou neschopnosťou a svoju argumentáciu obmedzil iba na to, že poukázal na výsledok hospodárenia v období do 10/2023 v porovnaní s celkovými záväzkami, ako aj na výšku základného imania spoločnosti.

14. Je potrebné uviesť, že pohľadávka voči žalobcovi, ktorá vyplýva zo žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorého preskúmanie je predmetom tohto konania, je vo výške 6 000,44 Eur, pričom podľa účtovnej závierky žalobcu k dátumu 31.10.2023 bol výsledok hospodárenia žalobcu po zdanení 161 043,- Eur; žalobca dosiahol výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 912 456,- Eur; majetok žalobcu je vyčíslený v sume 468 388,- Eur (z toho dlhodobý hmotný majetok v sume 135 579,- Eur; obežný majetok v sume 332 809,- Eur a finančný majetok v sume 94 302,- Eur). Zo súvahy predmetnej účtovnej závierky zároveň vyplýva, že spoločnosť žalobcu má vlastné imanie vo výške 232 766,- Eur, základné imanie 14 000,- Eur a nerozdelný zisk z minulých rokov v sume 26 981,- Eur. Pokiaľ ide o záväzky, tieto sú v účtovnej závierke vyčíslené sumou 235 622,- Eur (krátkodobé záväzky vo výške 199 551,- Eur a bežné bankové úvery vo výške 36 071,- Eur).

15. Z uvedených faktov nevyplýva, že by neodkladná úhrada pohľadávky vo výške 6 000,44 Eur mala spôsobiť, že žalobca sa dostane do platobnej neschopnosti. Žalobca súdu nepreukázal bezprostrednú hrozbu závažnej ujmy. V návrhu poukazuje na pomer medzi výsledkom hospodárenia vo výške 161 043,- Eur a celkovej výšky záväzkov vo výške 232 766,- Eur a jeho základné imanie je 14 000,- Eur. Uvedené čiastkové informácie, žalobcom účelovo vyňaté z účtovnej závierky však nedávajú celkový pohľad na finančnú situáciu a hospodárenie žalobcu a ako také neodôvodňujú a ani nepreukazujú žalobcom tvrdené skutočnosti o bezprostredne hroziacej platobnej neschopnosti v prípade bezodkladného výkonu napadnutého rozhodnutia, ktorého predmetom je pohľadávka žalovaného vo výške 6 000,44 Eur. Aj keby sa správny súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, položka záväzky prevyšuje položku výsledok hospodárenia o sumu 71 723,- Eur a podľa účtovnej závierky v bezprostredne predchádzajúcom účtovnom období dokonca o 389 915,- Eur, čo by podľa argumentácie žalobcu malo znamenať, že žalobca sa nachádza v stave platobnej neschopnosti už minimálne od predchádzajúceho účtovného obdobia. Avšak porovnaním údajov z predchádzajúceho účtovného obdobia a bežného účtovného obdobia z účtovnej závierky vyplýva, že žalobca zvýšil výsledok hospodárenia o 154 034,- Eur a znížil celkovú výšku záväzkov o 161 302,- Eur. Okrem toho je potrebné mať na zreteli, že žalobca nepreukázal, žeby svoje záväzky bol povinný uhradiť en bloc jednorazovo v celej ich výške (najmä bankové úvery sú splácané postupne v splátkach tak, aby jednorazovo neúmerne nezaťažili rozpočet dlžníka),

splnenie povinnosti ktorej takýmto spôsobom by mohlo citeľne zasiahnuť rozpočet žalobcu. Absentuje tu teda príčinná súvislosť medzi proklamovanou hrozbou platobnej neschopnosti na strane žalobcu a bezodkladným výkonom napadnutého rozhodnutia. Súd použitím argumentu ad absurdum, rozvíjajúc argumentáciu žalobcu, poukazuje na nepodloženosť a nelogickosť argumentácie žalobcu.

16. Žalobca ako argument na priznanie odkladného účinku uvádza, že po začatí daňového exekučného konania a eventuálnom vymožení hoci aj časti pohľadávky, keby následne došlo k zrušeniu exekučného titulu, bol by nútený žalovať správcu dane o náhradu škody a ušlý zisk. V tejto časti je nevyhnutné opakovane poukázať na to, že inštitút priznania odkladného účinku správnej žalobe je inštitútom mimoriadnym, kedy len v prípade preukázania zákonom vyslovene uvedených skutočností zo strany žalobcu je možné odkladný účinok správnej žalobe priznať. Hrozba daňovej exekúcie a s tým spojené následky v prípade, že bude napadnuté rozhodnutie zrušené súdom, nie je osobitnou okolnosťou na strane žalobcu. V takejto situácii sa generálne nachádza každý žalobca v správnom súdnom konaní. Tento argument sám osebe teda nezakladá právo na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a ako taký nie je v súlade s ustanoveniami § 184 a 185 SSP, z ktorých jednoznačne vyplýva vyššie uvedený výklad inštitútu odkladného účinku.

17. Z dôvodu nepreukázania dôvodnosti prvej z hmotnoprávných podmienok na priznanie odkladného účinku žalobe v tomto konaní, správny súd už nemal za potrebné skúmať splnenie druhej hmotnoprávnej podmienky a to, či by priznanie odkladného účinku žalobe bolo alebo nebolo v rozpore s verejným záujmom.

18. Na základe uvedených dôvodov, správny súd uzavrel, že návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je možné vyhovieť, preto tento návrh postupom podľa cit. § 188 SSP zamietol.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 písm. e/ SSP).